

عنوان مقاله:

مسئلیت مقاطعه دهنده نسبت به تکالیف قانونی مقاطعه کار در برابر کارگران وی براساس قانون کار؛ چالش‌ها و راهکارها

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه‌ای نوین حقوق اداری، دوره 6، شماره 19 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده‌گان:

محمدقاسم تنگستانی - گروه آموزشی حقوق بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

مهدی مرادی بریان - گروه حقوق عمومی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

خلاصه مقاله:

ماده ۱۳ قانون کار با شناسایی مسئلیت مقاطعه دهنده در مورد قراردادهایی که مقاطعه کار با کارگران خود منعقد می‌کند، وی را ملزم نموده به نحو مقتضی از رعایت تمام تکالیف مقاطعه-کار بر اساس قانون کار در قبال کارگران وی اطمینان حاصل کرده و قرارداد خود با وی را بر این اساس منعقد نماید. تکلیف قانونی فوق که با هدف حمایت از کارگران و پیش بینی تضمینات لازم برای استیفاده کامل حقوق آنها وضع شده است، در همانگی با اقتضای اصل نسبی بودن قراردادها نیست. نوشتهای پیش رو با برگرفتن روش توصیفی-تحلیلی و با هدف بررسی و ارائه راهکارهایی جهت رفع چالش‌های اجرای ماده قانونی فوق، در صدد پاسخگویی به این پرسش است که مقاطعه کار باید چگونه قرارداد خود را با مقاطعه دهنده تنظیم نموده و اقدامات لازم را انجام دهد که مفاد ماده مذکور، اجراشده تلقی گردد؟ بر اساس یافته‌های مقاله، چالش‌های گوناگونی همچون ایهام در نحوه انعقاد قرارداد با مقاطعه دهنده، عدم تصویب مقررات لازم برای اجرایی نمودن ماده ۱۳، نامشخص بودن میزان مستویت مقاطعه دهنده و مقاطعه کار در صورت عدم رعایت عدم تصویب حقوق کارگر و ایهام در صلاحیت مراجع ذیصلاح در رسیدگی به شکایات کارگران قابل شناسایی است. به منظور رفع چالش‌های فوق سعی شده با ارائه راهکارهای شبه-تکنیکی و اجرایی نظیر تصویب دستورالعمل اجرایی ماده ۱۳ و تعیین میزان مسئولیت مقاطعه-دهنده و مقاطعه کار و غیره، گامی در جهت ارتقاء نظام حقوقی فعلی برداشته شود. برخی راهکارهای تحلیل شده در این مقاله، در رویه کنونی بکار گرفته می‌شود و شماری دیگر، اینکاری هستند.

کلمات کلیدی:

اصل نسبی بودن قراردادها، حقوق کار، کارفرما، ماده ۱۳ قانون کار، ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2029142>